

Andjelka Mihajlov, doktor nauka, diplomirani inženjer tehnologije smera za hemijsko inženjerstvo, naučnik i redovan profesor za naučne oblasti: inženjerstvo zaštite životne sredine i nauka o zaštiti životne sredine.

Diplomirala je, magistrirala i doktorirala na Tehnološko-metalurškom fakultetu Univerziteta u Beogradu.

Predaje na Fakultetu tehničkih naka Univerziteta u Novom Sadu (2002-2008, 2011 do danas). Predsednica je (volonterski) organizacije »Ambasadori održivog razvoja i životne sredine«.

Po pozivu predaje na različitim univerzitetima u svetu. Učestvuje na značajnim međunarodnim konferencijama, uključujući UN konferencije.

Ima više od 200 naučnih referenci.

Bila je član je Saveta za životnu sredinu Evropske Banke za rekonstrukciju i razvoj sa sedištem u Londonu (ESAC - Environmental and Social Advisory Council EBRD) od 2005. do 2010. godine. Počasna je predsednica Asocijacije za upravljanje otpadom Srbije. Član je Nacionalne komisije za saradnju sa UNESCO (od 2008. godine), a od 2011. godine i predsednica Potkomiteta za program „Čovek i biosfera“ i klimatske promene. Od 2004. godine je član Odbora za životnu sredinu i održivi razvoj Privredne komore Srbije. Nacionalni je mentor međunarodne Fondacije za ekološku edukaciju u Srbiji (od 2011. godine). Član je Srpskog hemijskog društva od 1972. godine.

Okviri njene profesionalne orijentacije su: upravljanje otpadom, održivi razvoj, klimatske promene, održiva potrošnja, čistije proizvodnje i tehnologije, životna sredina i evropske integracije, *ekološka* konkurentnost, upravljanje životnom sredinom, *ekološka* bezbednost i diplomatija, međunarodna saradnja u oblasti održivog razvoja i životne sredine.

Od strane UNEP (Programa UN za životnu sredinu) 2006. godine identifikovana kao jedna od žena u svetu koja je dala značajan doprinos u oblasti životne sredine, kao *“lider u oblasti životne sredine Zapadnog Balkana”*. Članica je UNEP „Mreže ministarki i liderki životne sredine“ (od 2002. godine do danas).

Ekspert EU i UN. Učestvovala u realizaciji većeg broja projekata i aktivnosti, kako u svojstvu rukovodioca projekta, tako i kao član stručnog tima i/ili naučnik.

Radila je na Tehnološkom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, Saveznom zavodu za mere i dragocene metale, u dopunskom radnom odnosu na Tehnološko-metalurškom fakultetu Univerziteta u Beogradu, saveznom i republičkom ministarstvu nadležnom za životnu sredinu, Vladi Republike Srbije, Gradskom zavodu za zaštitu zdravlja u Beogradu, Univerzitetu Educons (gde je od 2008-2011. godine bila prihvatila da bude dekanka fakulteta za zaštitu životne sredine). U okviru istraživanja radila je u Institutu za nuklearne nauke » Vinča« i Institutu za tehnologiju nuklearnih i drugih mineralnih sirovina. Više godina je živela u SAD, gde je stekla i dodatno obrazovanje u oblastima ravnoteže faza i biomaterijala.

Bila je član Vlade Republike Srbije na poslovima ministarke za zaštitu prirodnih bogatstava i životne sredine, od juna 2002. do marta 2004. godine, započevši značajne reforme u sektoru životne sredine u zemlji, uz značajne rezultate u međunarodnoj i regionalnoj saradnji. Pre toga je od 2001. do 2002. godine bila direktor Uprave za zaštitu životne okoline u okviru Ministarstva zdravlja i zaštite životne okoline.